

Oslo

Bymiljøetaten

Skjøtselsplan 2026–2027 for Oslo kommunes skoger

Østmarka og
Sørmarka

Innholdsfortegnelse

Del 1: Hvorfor må det hogges?	3
Mål og retningslinjer for Oslo kommunes skoger	3
Skogsertifisering	3
Hvorfor må det hogges?	3
Hva beskriver skjøtselsplanene?	4
Kommunikasjon og innspill.....	4
Del 2: Beskrivelse av skjøtselen.....	6
Landskapsplan	6
Skjøtselen i praksis.....	7
Beskrivelse av ulike hogstformer	7
Skjøtsel i nærskogen.....	9
Veistandard, velte- og snuplasser	9
Hensyn til naturverdier	9
Hensyn til kulturminner og landskapsvern	10
Del 3: Nærmere beskrivelse av de ulike områdene.....	12
Oversikt over planlagt skjøtsel 2026–2027.....	12
Oversiktskart.....	13
Planlagt skjøtsel	14
Katisa og Ødegården, Østmarka	14
Lille Rolandsjøen, Sørmarka	17
Planlagt nærskogsskjøtsel.....	19
Haraløkka, Østmarka	19

Del 1: Hvorfor må det hogges?

Mål og retningslinjer for Oslo kommunes skoger

Oslo kommune eier cirka 10 % av Oslomarka. Kommuneskogen skal forvaltes og drives i pakt med bærekraftige prinsipper. Samtidig skal vi drive et aktivt skogbruk. Tømmer er en viktig fornybar ressurs for samfunnet, men skogbruket skal også ta vare på naturmangfoldet og skape en variert skog med høye opplevelsesverdier for brukerne.

Skogskjøtselen skal bygge opp varierte og opplevelsesrike skoger, tilfredsstillende publikums behov for friluftsliv og naturopplevelse og skape en best mulig ramme for idretts- og friluftaktiviteter.

Ved konflikt mellom ulike interesser, skal hensynet til naturvern, friluftsliv, vannforsyning, dyreliv og fiske gå foran kravet om økonomisk avkastning av skogsdriften.

Skogsertifisering

Skogsdriften er sertifisert etter PEFC-skogstandard. Skogsertifiseringen er et viktig verktøy for å sikre en bærekraftig forvaltning av Oslo kommunes skoger.

Skogstandarden presiserer og går ofte lengre enn den norske lovgivningen, samtidig som den møter internasjonale kriterier.

For mer informasjon om PEFC, se pefc.no

Hvorfor må det hogges?

Før spørsmålet besvares er det viktig å tydeliggjøre at all vernet skog, nøkkelbiotoper og naturtyper som hovedregel skal stå urørt. Unntaket er hvis skjøtsel er angitt i vernebestemmelsene eller om dette er anbefalt av biolog. Totalt er cirka 50 % av kommuneskogen underlagt slike restriksjoner.

Tømmer har i mange århundre skapt stor verdiskapning for Norge, og man kan si at tømmeret i lang tid var Norges olje. Fortsatt er de norske skogene en viktig ressurs, både i Norge og på verdensbasis. I dag har vi heldigvis større fokus på flere verdier enn kun de økonomiske, men sporene av tidligere tiders intensive skogbruk ser vi enn i dag, også i kommuneskogen.

Frem til midten av 1800-tallet var hyppige skogbranner viktige forstyrrelser i skogøkosystemet. Brann regulerte både antallet trær og sammensetningen av trær i skogene ettersom furua tålte brann mye bedre enn gran. Til viss grad kan skogskjøtsel sammenlignes ved brann ved at hogst både kan glisne ut og åpne opp skogbildet. Gjennom skjøtsel kan vi skape eller forsterke variasjonen i skogen, men vi kan også fremme tilveksten, utvikle virkekvalliteter eller fristille enkelte trær slik at de utvikler

seg til eldre og monumentale trær. Uansett målsetning er det viktig å finne en bærekraftig og god balanse mellom de ulike verdiene.

Skjøtselen i Oslo kommunes skoger bygger generelt på flerbruksprinsippet og målet om å optimere balansen mellom hensyn til friluftsliv, natur, tømmerproduksjon, vannforsyning, m.m. Dette mener vi ivaretas best ved en nyansert og variert skogbehandling, som tar hensyn til lokale forhold, bruken av området, vekstforhold, natur- og kulturverdier.

Nøkkelen for en bærekraftig forvaltning handler mye om variasjon. En variert skog uten store monokulturer, er en robust skog. Der monokulturer tidligere ga god volumtilvekst, må vi i dag tenke mye mer på variasjon og risikospredning. Målet er robuste skoger der vi kan høste skogens fornybare verdier samtidig som det biologiske mangfoldet og opplevelsesverdiene bevares og/eller utvikles.

Oslo kommunes forvaltning av kommuneskogen har gjort kommunen til en rollemodell av internasjonal interesse. Skogbehandlingen av kommuneskogen viser at det er mulig å kombinere uttak av en fornybar ressurs samtidig som friluftsverdiene og de biologiske verdiene bevares eller styrkes. Et bevis på dette er at det i siste naturtypekartlegging ble registrert mange nye naturtyper i kommuneskogen, også i områder som nylig hadde blitt skjøtta.

Hva beskriver skjøtselsplanene?

Skjøtselsplanen viser den planlagte skjøtselen i Oslo kommunes skoger i Østmarka og Sørmarka for den kommende toårsperioden. Hvert år rundt årsskiftet oppdateres planen. Det er mange uforutsigbarheter som påvirker gjennomføringen, derfor ønsker vi å legge frem en plan som strekker seg over to år slik at vi har alternativer hvis et eller flere planlagte områder ikke kan skjøttes. Unntaksvis kan det være behov for å skjøtte områder som ikke er beskrevet i planen. Hogst av stormskadet skog er et slikt eksempel.

Skjøtselsplanen gir overordnet informasjon over planlagt skjøtsel i Østmarka og Sørmarka, men går ikke inn på alle detaljer. Planen forteller hvilke områder som skal skjøttes og beskriver målet med skjøtselen. Skogforvalter i kommunen har god dialog med maskinførerne både før og under hogsten for å sikre at hogsten utføres som planlagt, men maskinførerne vil også gjøre vurderinger på stedet når det gjelder hvilke trær som bør hogges og hvilke som bør stå igjen.

Kommunikasjon og innspill

Kommunikasjon og dialog med sentrale faginstanser, organisasjoner og lokalbefolkningen er viktig for å forvalte kommuneskogen på beste måte. Hver

november/desember sendes skjøtselsplanene for “Nordmarka, Lillomarka og Dikemark” og “Østmarka og Sørmarka” ut til Byantikvaren, Bymiljøetatens biologer, markaorganisasjonene, samt idrettsorganisasjoner som kan berøres av hogsten. Skjøtselsplanene legges også ut på Oslo kommunes nettsider. I tillegg inviterer vi til befaringer og tilstreber å ha dialog med lokalbefolkningen, særlig der skjøtselen foregår nær bebyggelsen. Skjøtselsplanen er derfor ikke ferdigspikret, men finner sin endelige form etter befaringer og innspill.

Del 2: Beskrivelse av skjøtselen

Landskapsplan

Hovedprinsippene for den planlagte skjøtselen følger av landskapsplanene for Oslo kommunes skoger. Landskapsplanene for Oslo kommunes skoger er det overordnede styringsverktøyet for prioritering og forvaltning av skogarealenes ulike verdier. Planene bygger på landskapsøkologiske prinsipper der skogbehandlingen skal søke å etterligne naturlig skogdynamikk. Disse planene har ikke noen utløpsdato, men er dynamiske dokumenter som oppdateres ved behov, for eksempel etter nye miljøregistreringer eller nye laserbaserte målinger av skogen.

Landskapsplanen for Østmarka tar utgangspunkt i topografi og fuktighet for å dele inn skogen i brann-sannsynlighetsklasser. Inndelingen er ikke basert på dagens brannfrekvens, men brukes som forklaringsmodell for å vise hvordan skogbrann hadde påvirket skogen i en naturskogstilstand uten menneskelig påvirkning. Brannhyppighet vil følgelig være avgjørende for forekomst og sammensetning av skogtyper og suksesjonsfaser. Søkk og fuktige områder brenner f.eks. sjeldent og utvikler derfor glenner med forstyrrelser i liten skala (f.eks. enkelte vindfall). Slike områder domineres av skyggetolerante treslag, mens tørrere områder er mer preget av brann og derfor naturlig overtas av furu som tåler brann bedre. Modellen kan dermed gi god veiledning til hvordan skogene kan forvaltes for å etterligne den naturlige skogdynamikken (se tabellen nedenfor). For Nordmarka og Lillomarka ble sammenhengen mellom brannklassene og kjent brannndynamikk vurdert å være altfor svak, derfor har disse planene en annen oppbygging.

Brannklasse/skogtype	Skogtypens andel av landskapet totalt	Mål for skogbehandlingen i Østmarka
Brenner meget sjelden (boreal sumpskog)	3 %	Utvikle fleraldersskog via lukket hogst
Brenner sjelden (gammel granskog)	10 %	Utvikle fleraldersskog via lukket hogst
Brenner tidvis (boreal suksesjon)	36 %	Skape variasjon i alder og treslag (bar og lauv), både i stor og liten skala, ved å kombinere åpne og lukkede hogstformer. Ved åpen hogst skal flatene være store nok til at det ved naturlig foryngelse kan etableres lauvrik skog
Brenner ofte (brannpreget, fleraldret furuskog)	51 %	Skape furu- og barblandingsskoger med variasjon i alder, sjiktning og tetthet

Tabellen gir en veiledning for hvordan skogen bør skjøttes for å oppnå ønsket utvikling. Det vil imidlertid alltid være den aktuelle tilstanden (skoghelse, kronedybde, treslag etc.) for det enkelte bestand som vil avgjøre valg av skjøtselstiltak og mulighetene til god utvikling. I tillegg vil lik behandling for alle skoger av en viss skogtype skape en viss grad av monotoni som kanskje ikke er ønskelig i forhold til friluftsliv og biologisk mangfold.

Skjøtselen i praksis

Skjøtselen utføres i hovedsak maskinelt med hogstmaskin og lassbærer (som henter tømmeret). Greiner, kvister og topper, også kalt GROT, blir lagt i kjøretraseen som forsterkning for å unngå kjøreskader. I spesielt mye brukte turområder vil det bli vurdert å fjerne greiner og topper fra hogsten. Dette legges da på egnet sted langs vei for å kunne flises på stedet eller kjøres vekk.

Vinterhogst prioriteres i områder med dårlig bæreevne. Hogst i slike områder forutsetter snø eller tele i bakken. Hogsten kan også skje sommerstid, og da særlig for å ta hensyn til skigåing vinterstid. Av hensyn til fuglenes hekking skjer ikke hogst i tidsrommet fra 1. mai og frem til 15. juni.

Skjøtselsplanen forsøker å ta høyde for varierende vintre, men vindfall, tørkestress og billeangrep kan skape endringer i planene. I snørike vintre prioriterer vi nordlige furutynninger, siden furutopper vil gi kjærkommen mat for elgen når lyngen er nedsnødd. Dersom det har vært mye vindfall, prioriterer vi å hogge og rydde opp slike områder. Med klimaendringene øker risikoen for tørkestress, stormskader og omfattende barkbilleangrep. Granskog er særlig utsatt. I omfattende tilfeller vil slike områder prioriteres fremfor andre.

Beskrivelse av ulike hogstformer

Som tidligere nevnt, er formålet med skjøtselen å skape en mer variert og robust skog. Dette krever kunnskap om de lokale markforholdene og de ulike treslagenes egenskaper. Den skyggetålende granen er for eksempel det best egnede treslaget i flersjiktet skog, men også pionertreslagene furu og ulike løvtrær kan mikses med gran, hvis de får god nok lysåpning. Man skiller mellom åpne og lukkede hogster, avhengig av hvor mange trær som står igjen etter hogst. Nedenfor beskrives noen av hogstformene i kommuneskogen:

Åpen hogst

Ved åpen hogst settes det få trær igjen. Flatehogst og frøtrestilling regnes som eksempler på «åpen hogst».

Flatehogst

Ved flatehogst settes det igjen svært få trær, med unntak av livsløpstrær. Flatehogst var vanligere i Oslo kommune tidligere, men i dag skjer flatehogst kun i særskilte tilfeller, for eksempel der skogen må hogges på grunn av dårlig skoghelse.

Frøtrestillingshogst

Ved frøtrestillingshogst lar man noen trær stå igjen for å produsere frø. Når ny foryngelse er etablert fjernes vanligvis frøtrærne. Denne hogstformen er vanlig i furuskog der det er et ønske å få frem naturlig forynget furu.

Lukket hogst

Lukket hogst er et samlebegrep for flere hogstformer, for eksempel skjermstillingshogst, plukkhogst (i fagspråk definert som selektiv hogst), gjennomhogst og småflatehogst. Ved lukket hogst legges det til rette for foryngelse, som oftest for å skape en skog med trær i ulike størrelser (flersjiktet skog).

Tynning

Dette er en type hogst der det settes igjen relativt mange trær. Tynning benyttes i yngre skog for å gi trærne som står igjen rom til å utvikle seg slik at de kan bli store og gamle.

Småflatehogst

Småflatehogst (også kalt gruppehogst) innebærer hogst av mindre flater inntil 2 dekar, og formålet kan være å skape utsikt, ta ut trær med dårlig sunnhet eller for å endre treslag eller struktur på skogen. Flatene utformes slik at de kan forynges naturlig fra kantene. Småflatehogst er et egnet alternativ i ujevne bestand, eller der man ønsker blandingsskog, men kan også fungere i høyt oppkvistede monokulturer av gran.

Plukkhogst

Ved plukkhogst/selektiv hogst felles enkelt-trær, fortrinnsvis større trær, mens de mindre trærne står igjen. Dette er en hogstform som bør praktiseres i skoger med flere sjikt. Tankegangen er at store trær tas ut samtidig som en vekstkraftig restbestand står igjen og forynger skogen naturlig. Resultatet er et kontinuerlig skogbilde hvor trærne vokser langsomt og får tette årringer. Denne typen tømmer er egnet til laftede hus og bevaring av kulturminner eller til andre formål hvor det trengs høykvalitetstømmer.

Manuell hogst

Noen ganger utføres hogsten manuelt med motorsag. Dette gjøres i områder hvor vi må

ta spesielle hensyn, for eksempel ved skjøtsel i områder underlagt naturvernrestriksjoner, hogst av risikotrær eller i områder som er utilgjengelige.

Skjøtsel i nærsbogen

Nærskog er skogen nært bebyggelsen og det er ofte her de fleste tar sine hverdagsturer. Nærskogene er derfor spesielt viktige for folkehelse og livskvalitet, og de fungerer både som pusterom og treningsarena.

I utkast til kommunens flerbruksplan for 2026–2035 er nærsbogen kartfestet som en egen nærskogssone med forvaltning etter definerte retningslinjer. Planen vil trolig bli vedtatt i 2026.

I nærskogene skal skjøtselen først og fremst innrettes for å ivareta og utvikle rekreasjonsverdiene og naturmangfoldet, men også i øvrige kommuneskogen skal disse verdiene vektlegges i forvaltningen. I skjøtselsplanen for Østmarka og Sørmarka er det for 2026–2027 planlagt skjøtsel i nærsbogen ved Haraløkka.

Veistandard, velte- og snuplasser

Veienes utforming og veistandard må samsvare med spesifikasjonene fastsatt for klasse tre i normalen for landbruksveier for å kunne trafikkeres på en sikker måte med tømmerbil hele året. Spesielt i svinger er det viktig at veiene er brede nok slik at det ikke oppstår farlige situasjoner i møte med gående og andre trafikanter.

Det er også nødvendig at opplasting med tømmerbil kan foregå på en trygg måte med tanke på sikkerheten til turgåere i området. Derfor er det viktig at velteplassene (tømmerlunner) er plassert adskilt fra skogsbilveien. Der dette ikke er mulig kan det være behov for å anlegge nye velteplasser. I tillegg trengs lommer for møteplasser og rundkjøringer for tømmerbilen.

Alle nyetableringer av permanente driftsveier, traktorveier, skogsbilveier, snu- og velteplasser i marka må godkjennes etter markaloven og landbruksveiforskriften. I forbindelse med behandlingen av søknaden sender Regionkontor landbruk ut planene på høring til aktuelle instanser og til markaorganisasjonene.

Hensyn til naturverdier

God kunnskap om naturverdiene er viktig for å bidra til å bevare og utvikle Oslos rike naturmangfold og sørge for et bærekraftig skogbruk. Kartlegging gjør oss godt kjent med skogens naturverdier og er et viktig verktøy for å ta vare på verdifull natur.

I 2020 gjennomførte Biofokus miljøregistreringer i Oslo kommunes skoger i Nordmarka, Lillomarka og Dikemark. Østmarka (utenfor verneområdene) ble kartlagt i 2024. Disse registreringene kalles miljøregistrering i skog (MiS), og er skogbrukssektorens

kartleggingsmetodikk for å registrere miljøverdier i skog. MiS er basert på registrering av 12 hovedtyper av livsmiljøer med spesiell betydning for biologisk mangfold i skog, og er en viktig del av miljøsertifiseringen i skog. Med utgangspunkt i MiS-områdene foretas en utvelgelse og avgrensing av nøkkelbiotoper, dvs. områder som inneholder kvaliteter som er spesielt viktige for de sjeldne og truede artene.

I tillegg kartlegger Bymiljøetaten verdifulle naturtyper i Oslo. Dette er et omfattende arbeid som pågår kontinuerlig. Naturtypene som registreres får A, B eller C-verdi, etter hvor stor verdi de har for naturmangfoldet. Informasjonen legges i kommunens naturdatabase og er tilgjengelig på kart for våre skogforvaltere, maskinførere og for publikum.

Siden 2015 har Bymiljøetaten restaurert mange myrer i Oslo kommunes skoger. Arbeidet går ut på felle trærne som vokser på myra slik at de slutter å suge opp vann, og deretter tetter vi igjen grøftene slik at vannstanden igjen stiger og torv dannes. Hogst og andre tiltak i forbindelse med myrrestaurering blir behandlet som egne saker, og informasjon sendes til relevante interessenter i forbindelse med saksbehandlingen.

Rapport fra MiS-kartlegginger og naturtypekartlegginger publiseres på Oslo kommunes nettsider.

På Oslo kommunes nettsider finnes også naturkart som blant annet viser restaurerte myrer, registrerte miljøverdier, gammel skog, rødlistede arter og naturtyper:
<https://www.oslo.kommune.no/miljo-og-klima/slik-jobber-vi-med-miljo-og-klima/natur-og-biologisk-mangfold/naturkart-for-oslo/>

Hensyn til kulturminner og landskapsvern

Alle kulturminner fra før 1537 er automatisk fredet, jamfør kulturminneloven. I tillegg skal det også tas hensyn til andre kjente og verdifulle kulturminner. Det er skogeiers ansvar å gjøre seg kjent med hva som er registrert av kulturminner i skogen og ta hensyn ved skjøtsel.

Kullmiler er kulturminner fra nyere tid og er dermed ikke fredet etter kulturminneloven, men de er registrert som kommunalt listeførte kulturminner i Byantikvarens gule liste. Dette betyr at Byantikvaren skal konsulteres før igangsettelse. Også noen av veiene i marka er kommunalt listeført. I områder som ennå ikke har blitt kartlagt, vil Byantikvaren vurdere kartlegging før skjøtsel kan igangsettes. Hvis skjøtsel eller andre tiltak kan komme i konflikt med et fredet kulturminne, skal Byantikvaren konsulteres.

For å bevare kulturminner er det vanlig å felle trær som står på eller ved kulturminnet. Da unngår man at trær velter og skader kulturminnet. I tillegg er det viktig at lassbærer

holder avstand ved kjøring i terrenget. Slik kjøring bør ikke gjøres nærmere et kjent kulturminne enn 5 meter. Kulturminner markeres med merkebånd før hogst. Ved kulturminner som kullgroper eller fangstgroper kappes gjerne trærne litt opp på stammen slik at det står igjen høystubber som markerer at det er et kulturminne på stedet.

Del 3: Nærmere beskrivelse av de ulike områdene

Oversikt over planlagt skjøtsel 2026–2027

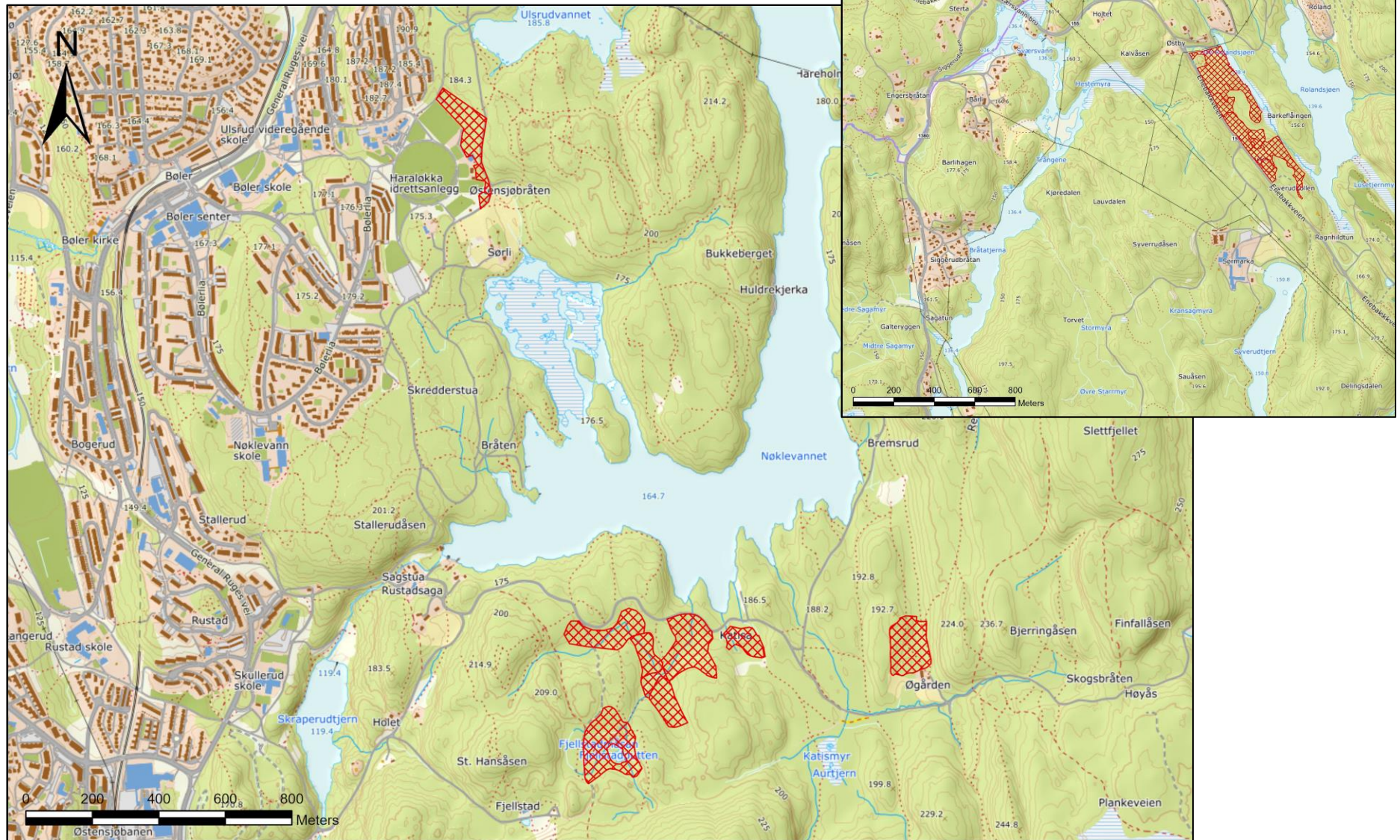
Tabellen nedenfor gir en oversikt over den planlagte skjøtselen for 2026–2027.

Skjøtselen for hvert enkelt område beskrives nærmere på de neste sidene.

NB! Merk at alle tall er estimerte tall, og at det kan bli endringer. Skjøtselsplanen er ikke ferdigspikret, men justeres etter innspill fra faginstanser, organisasjoner og lokalbefolkning.

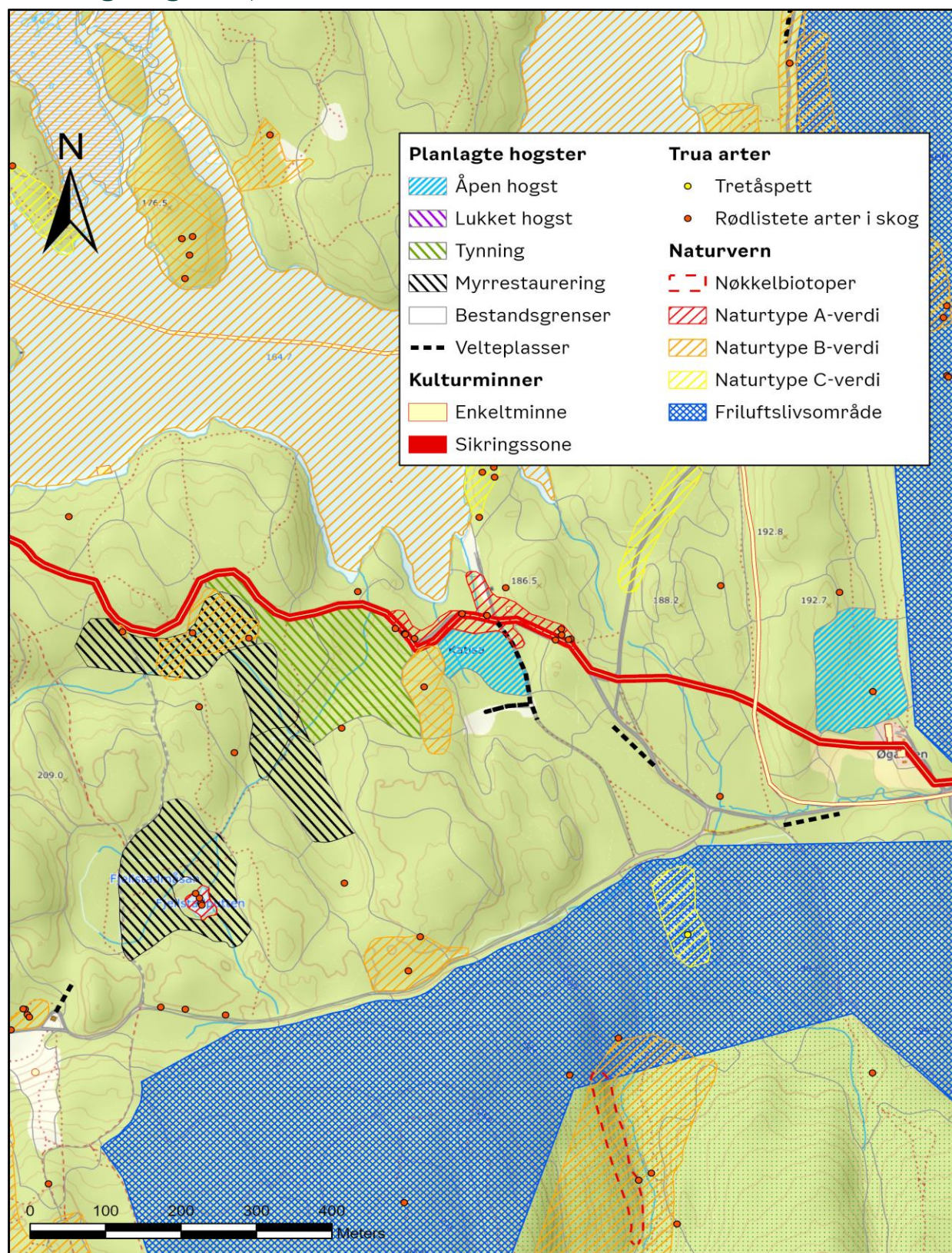
Område	Årstid (fortrinnsvis)	Areal dekar	herav tynning	herav lukket hogst	herav sumpskog-/ myrrestaurering	herav flatehogst
Fjellstadmåsan, Katisa og Ødegården, Østmarka	Vinter	120	30		60	20
Lille Rolandsjøen, Sørmarka	Sommer/vinter	90	60			30
Nærskog:						
Haraløkka, Østmarka	Sommer/vinter	20		20		
Sum		230	90	20	60	50

Oversiktskart

Planlagt skjøtsel

Katisa og Ødegården, Østmarka

Skogbilde og landskap

Vest for Katisa er skogen ganske variert. Det er en blanding av skrinne koller med relativt glissen furuskog og forsenkninger med rikere mark av plantet granskog. Det finnes også et stort område med tett blandingsskog, der høyvokst slank furu dominerer og med gran som begynner å konkurrere i kronesjiktet.

Mot sør går man gjennom et stort område av kultivert sumpskog, som henger sammen med Fjellstadmåsan. Her er det et gjennomgående fungerende grøftesystem, som drenerer arealet mot Nøkle vann i nord. Høyere oppe i terrenget, lengst mot sør, ligger den grøftete myra Fjellstadmåsan. Myra inneholder hele gradienten fra åpent vannspeil til glissen og tettere furu- og granskog.

Nord for Ødegården er skogen mye mer monoton og består i all hovedsak av plantet gran på høy bonitet (altså at jorda gir gode vekstforhold). Den søndre delen, som denne planen omfatter, er rammet av vindfall fra uværet Amy i 2025 mens skogen litt lenger nord mot Bremsrud er mer intakt.

Målsetting og skogbehandling

Bymiljøetaten skal gjennomføre myrrestaurering av Fjellstadmåsan. For skogarealet som ikke omfattes av myrrestaureringen er formålet med hogst å skape en mer lysåpen furuskog med store og solide enkelttrær av furu som på sikt vil kunne forynge seg. For å få opp nye furuplanter kreves relativt store åpninger, men furua som står der i dag er ikke så stabil at den klarer en slik fristilling. Målsetningen med denne hogsten er derfor i første omgang å skape en blandingsskog av furu og gran. Gran bevares som under- og mellomsjikt, der den ikke er konkurrent til furua.

Grana som står mot veien ved Katisa planlegges avvirket ved åpen hogst siden stabiliteten er særdeles dårlig og det er flere eksempler på vindfall og tørke. I den oppvoksende skogen vil det tilstrebes en langt høyere innblanding av løvtrær. Når grana er borte, vil løvtrær komme inn naturlig uten planting.

Nord for Ødegården er målet det samme, grana bør avvirket slik at løvtrær kan få plass. I fuktdraget planlegges det planting av svartor, og på fastmark i den vestlige delen av området skal det plantes furu (der grana ennå ikke har forynget seg).

Friluftsliv

Driftsområdet grenser mot veien rundt Nøkle vann, som i særdeles stor grad brukes av publikum. I tillegg er det flere mindre stier som følger terrenget sørover gjennom skogen mot Fjellstadmåsan. Fra Katisa går en populær skiløype inn mot sør, så dette er et veldig populært friluftsområde både sommer og vinter.

Nord for Ødegården er bruken mer beskjedent. På grunn av omfattende vindfall er selve hogstområdet i dag ganske utilgjengelig, og dalsøkket mot Bremsrud i nord er likeså.

Biologisk mangfold

Det er gjort funn av den rødlistede mosearten grønnsko i granbestanden nord for Ødegården. Arten er fredet etter forskrift om fredning av truede arter, og søknad om hogst må derfor godkjennes av Miljødirektoratet. Grønnsko er tilknyttet fuktig og rik granskog, og hogsten her må skje i samråd med biolog for å sikre at riktige hensyn blir tatt.

Fjellstadmåsan lengst sør er en betydelig del av et stort våtmarkssystem som er planlagt restaurert, og det finnes en egen skjøtselsplan for det.

Kulturminner

Byantikvaren har ikke kartlagt det aktuelle hogstområdet. I god tid før hogst vil derfor Byantikvaren konsulteres for vurdering om området må kartlegges.

Ved terrengtransport av tømmeret fra Ødegården må et gammelt veifar krysses, og her må det kavles for å unngå slitasje.

Årstid

Driften bør foregå på vinteren.

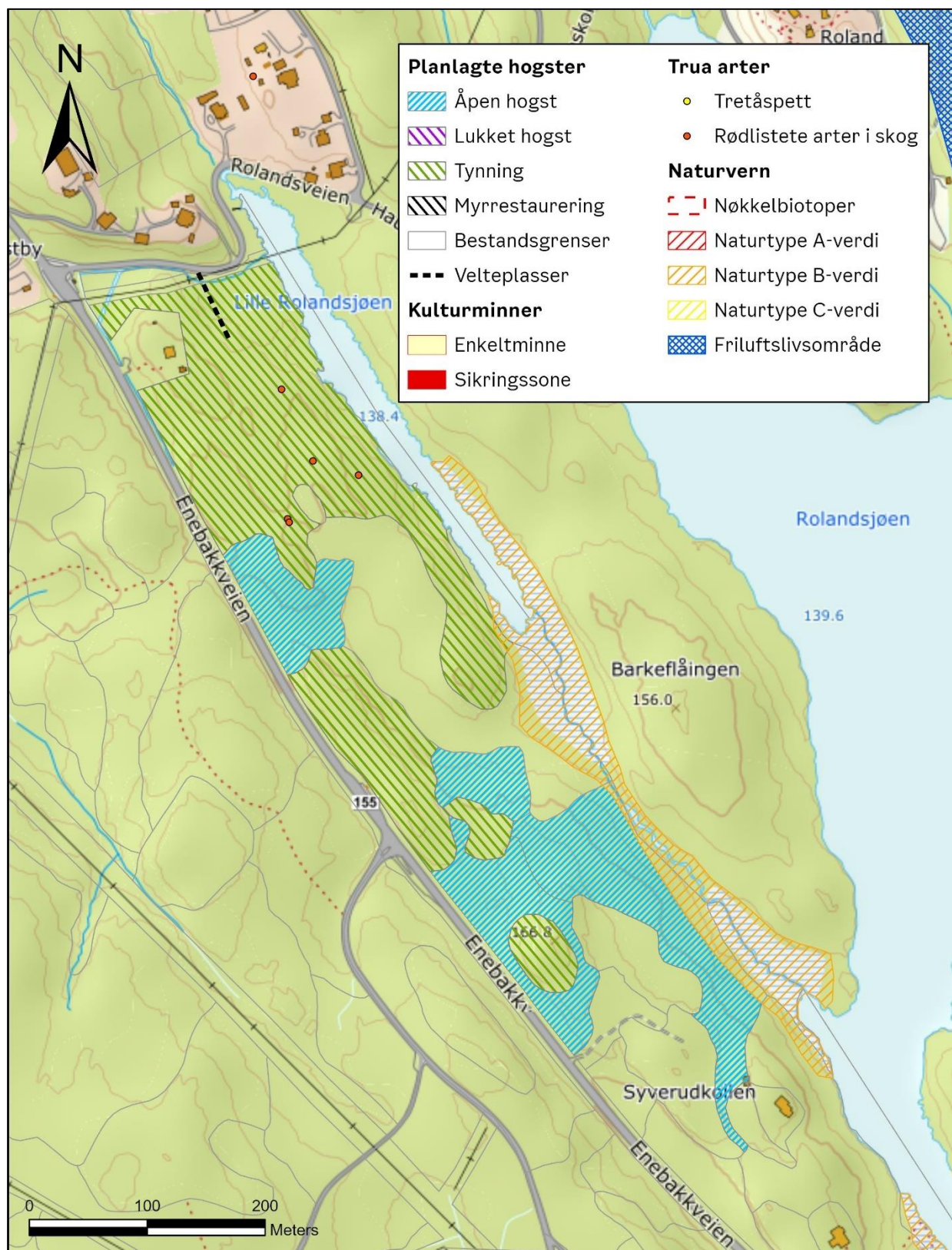
Behandlingsareal

Cirka 120 daa.

Velteplass

Flere velteplasser vil brukes (se merking i kartet). Velteplassen nærmest Ødegården er i god stand, men velteplassen på Katisa må forsterkes for å forbedre bæringen. Hvis velteplassen på Fjellstad skal brukes må denne utvides.

Lille Rolandsjøen, Sørmarka

Skogbilde og landskap

Skogen vest for Lille Rolandsjøen er en smal stripe mellom veien og vannet. På kollene står det eldre furuskog med noe innblanding av gran, og på den rike og fuktige jorda imellom står plantet granskog som er 60–80 år. Granskogen er særdeles monoton og har begynt å ta skade av vindfall og barkbiller nærmest veien. Jevnt over er skogen tett og høy. I de fuktigste områdene finnes det sumpskoger med or- og selje skaper en markant variasjon i skoglandskapet.

Målsetting og skogbehandling

Målet med skjøtselen er i den eldste granskogen å hente ut tømmerressursene før de velter i skogen eller over veien. I den litt yngre granskogen skal det tynnes for å oppnå bedre stabilitet og forutsetninger for lukket hogst i fremtiden. Furuskogen skal også tynnes, og her skal konkurrerende gran hogges ut. Furukollene vil stå igjen som grupper i hogstflaten av gran og bidra til å skape en mer variert ungsog med betraktelig innslag av furu. Løvtrær skal også få en betydelig rolle fremover.

Friluftsliv

Området er i veldig begrenset omfang benyttet til friluftsliv.

Biologisk mangfold

Naturtypen «Låglandsmyr i innlandet» grenser til hogstområdet. Grensen mot hogstområdet vil merkes ut før hogst for å sikre at hensyn tas ved drift. Det er gjort flere funn av de rødlistede urtene vaniljerot og lodden vaniljerot i området. Vaniljerot er ofte knyttet til eldre naturskog av furu og hogst bør skje i samråd med biolog for å sikre at riktig hensyn blir tatt.

Kulturminner

Det er ikke kartlagt kulturminner i hogstområdet.

Årstid

Driften kan foregå på sommer- eller vinterstid.

Behandlingsareal

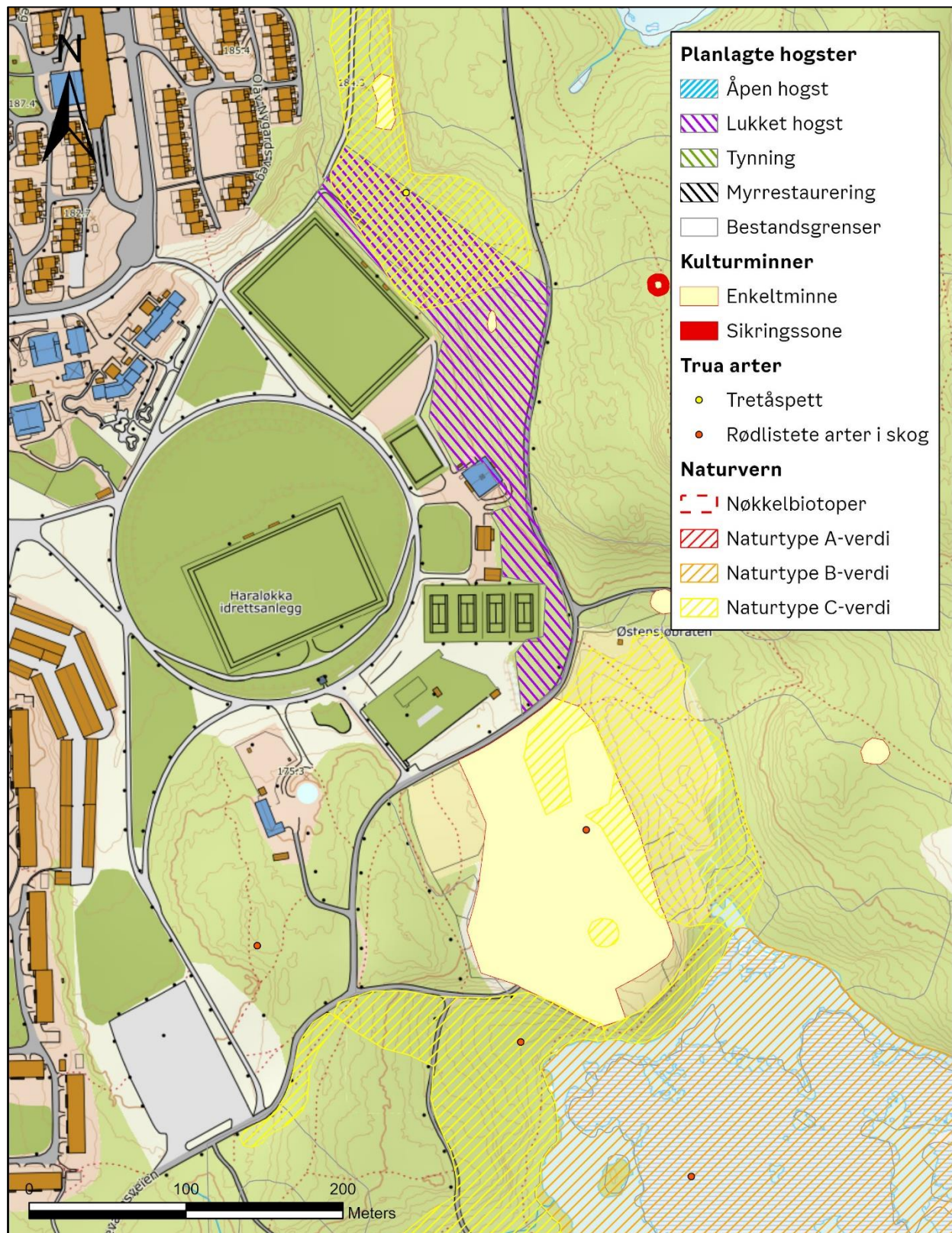
Cirka 90 daa.

Velteplass

I nordre delen av hogstområdet må det anlegges en ny velteplass (se merking i kartet).

Planlagt nærskogsskjøtsel

Haraløkka, Østmarka

Skogbilde og landskap

Området ligger nordøst/øst for Haraløkka idrettsplass og utgjør skogkanten mot Østmarka. Skogbildet domineres av tørkeskadde grantrær på forholdsvis skrinne mark iblandet løvtrær og noe furu. Skogkanten grenser til idrettsplassen og turveien, og det er risiko for at trær faller over turveien på grunn av vindfall eller brekkasje

Målsetting og skogbehandling

Målet med skjøtselen er å fristille store løvtrær slik at disse får bedre kroneutvikling og kan utvikle seg til å bli monumentale løvtrær som kan forynge seg. Skjøtsel skjer i samråd med biolog siden en del av området er omfattet av en naturtype; se nedenfor.

Friluftsliv

Området er et svært populært turområde med turveier og mange stier i terrenget. Turveien som starter nord for fotballbanen prepareres som skiløype vinterstid.

Biologisk mangfold

Området er delvis definert som «Gammel lavlandsblandingsskog», en naturtype med C-verdi. Tresjiktet domineres av gran og boreale løvtrær som selje, bjørk, osp, rogn og gråor og undersjiktet av edelløvtrær som hassel og ung spisslønn. 2011 ble den rødlistede arten tretåspett observert i den nordre delen av det planlagte hogstområdet. Arten, som på rødlisten er kategorisert som nær truet, har preferanser for gammel gran- og blandningsskog med innslag av mye død ved. Tretåspettens hakkemerker er karakteristiske tverrgående striper i barken. Eventuelle trær med slike hakkemerker vil spares.

Kulturminner

Byantikvaren har kartlagt området. Det har blitt funnet en liten dyrkningsflate mellom to bergskjær. Kulturminnet vil merkes ut i felt og markeres med høystubber.

Årstid

Driften kan foregå sommer som vinter.

Behandlingsareal

Cirka 20 daa.

Velteplass

Tømmeret veltes på parkeringsplass sør for Haraløkka.

Oslo

Oslo kommune Bymiljøetaten

Postadresse: Postboks 636 Løren, 0507 OSLO

Epost: postmottak@bym.oslo.kommune.no

Telefon: 23 48 20 30

Web:

oslo.kommune.no/natur-kultur-og-fritid/tur-og-friluftsliv/marka/